

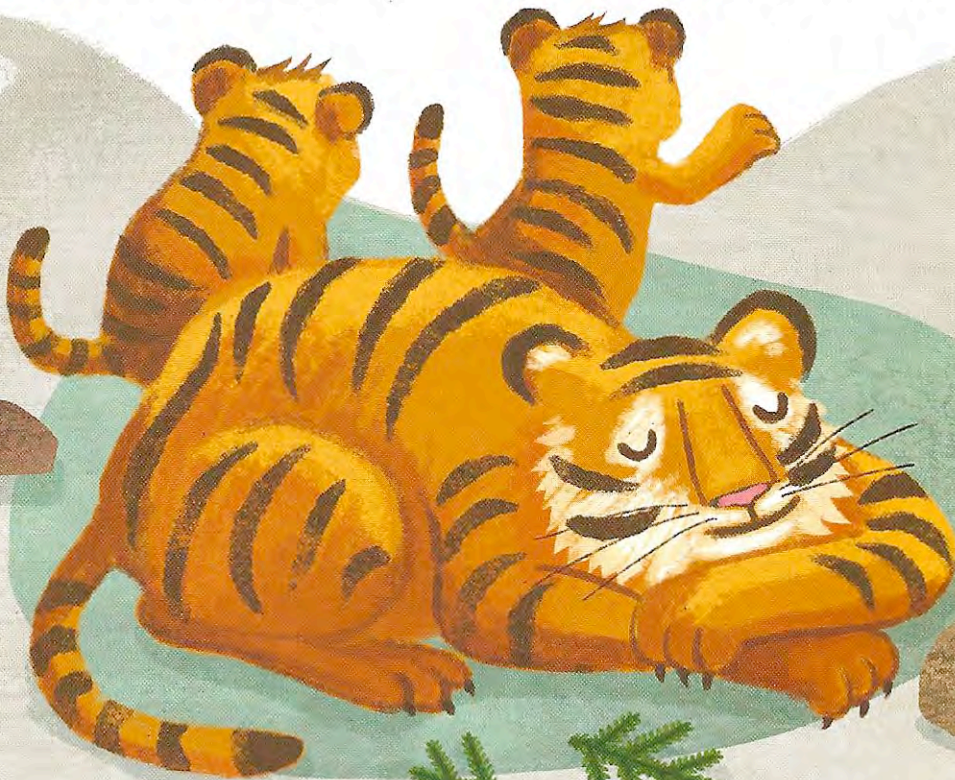
Wat een druktemakers!

Oes en Amu zijn twee echte druktemakers. Ze houden van rennen, van spelen en van stoeien. Met elkaar en met mama. Maar mama wil een dutje doen. Ze is moe.

'Jullie zijn dan wel druktemakers, maar nu gaan jullie toch echt stil en rustig naast me liggen,' zegt ze. 'Dat kunnen jullie best. Als ik straks wakker word, gaan we spelen.'

Het duurt niet lang of ze valt in slaap. Het duurt ook niet lang of Oes en Amu vervelen zich verschrikkelijk.

'Stil doen is zo moeilijk!' fluistert Oes. 'Rustig doen valt ook niet mee!' fluistert Amu terug. Buiten zien ze iets bewegen. 'Zullen we kijken wat het is?' fluistert Oes. Amu schudt zijn kop. 'We moesten stil en rustig naast mama blijven liggen.' 'O ja', zegt Oes. 'Dat is waar ook. Weet je wat, we steken alleen onze kop naar buiten.' Dat is een goed idee. Floep! Floep! Eén voor één steken Oes en Amu hun kop naar buiten. 'Een eekhoorn!' roept Oes. Buiten loopt inderdaad een eekhoorn.

Als hij Oes en Amu ziet, schrikt hij en rent hard weg. Oes en Amu vergeten wat mama heeft gezegd. Zo snel ze kunnen, rennen ze achter de eekhoorn aan. Wat een leuk spel!

VROEM! Over stenen en rotsen.

VROEM! Door het hoge gras.

VROEM, vlucht de eekhoorn een boom in.

'Druktemakers!' schreeuwt hij naar beneden. 'Doe eens even rustig, zeg!'

'O ja,' zegt Amu. 'Dat is waar ook.'

We moesten rustig doen.'

Maar dan zien ze weer iets heel spannends: op het meertje onder de boom ligt ijs. En ijs is glad!

ZOEF! Hun pootjes schieten alle kanten op. ZOEF! Oes geeft Amu een zetje.

Zo kun je glijden! ZOEF! Je kunt ook

rondjes zwieren om elkaar! ZOEF!

Opeens vallen ze in een wak waar een vos naast zit. Hij probeerde er net een visje te vangen. 'Hee!' zegt hij boos.

Hij pakt Oes en Amu bij hun nekvel en trekt ze uit het wak. 'Je moet hier stil en

rustig zijn! Anders jaag je alle vissen weg! Druktemakers dat jullie zijn!'

'O ja!' zegt Oes. 'Dat is waar ook. We moesten stil en rustig doen.' Ze schudden hun vacht droog.

Dan zien ze nóg iets leuks: naast het meer is een heuvel. Daar kun je op klimmen en als je helemaal boven bent, kun je een koprol maken naar beneden. ROETS, rolt Amu de heuvel af. ROETS, rolt Oes met hem mee. Steeds sneller rollen ze. ROETS, ROETS, BOEM! Daar botsen ze tegen een grote bruine beer die net zijn hol uitkomt.

'Kunnen jullie alsjeblieft rustig doen?' gromt de beer. 'Druktemakers!' Nijdig slaat hij met zijn enorme klauwen naar de twee broertjes.

Oei! Wat schrikken ze! ROETS! In één tel rennen ze van de heuvel. ZOEF! En in één tel zijn ze het meer over. VROEM! En in één tel schieten ze door het hoge gras en over stenen en rotsen.

Uitgeput gaan ze naast hun mama liggen. Die doet net haar ogen open. Ze gaapt nog eens lekker en rekt zich uit. 'Wat heb ik héérlijk geslapen,' zegt ze tevreden. 'Wat zijn jullie stil en rustig geweest! Knap hoor! Ik ben trots op jullie!'

Ze staat op. 'Zullen we dan nu gaan spelen?' 'Nee,' zucht Amu. 'Daar zijn we te moe voor.' Hij valt in slaap en Oes ook. En mama? Die snapt er niets van. Ze gaat naast haar kleintjes liggen. Héél stil en rustig.

Verhaal: Bo Buijs. Illustraties: Esther van den Berg.

